

Stáž Itálie 2015

Nastal 1. červen 2015 a nám začínalo dvouměsíční dobrodružství v Itálii. Na odbornou stáž nás odjíždělo celkem pět, čtyři děvčata a jeden chlapec. Představa, že se na chvíli dostaneme pryč od spolužáků, rodičů, učitelů a starostí tady, byla velice lákavá. Při pohledu zpět musím říct, že, i když nám ze začátku bylo úzko, po čase jsme si zvykli na cizí prostředí a odlišný životní styl a rozhodně to byla skvělá změna. Nicméně domů jsme se vraceli všichni velice rádi.

První týden byl pro nás obtížný. Jazyková bariéra, obrovská horka a množství nových lidí, to vše nás dost děsilo. Hned druhý den jsme jeli do tzv. „Státu ve státě“, historického San Marina. Výhled odtud byl nádherný a za příznivého počasí jsme mohli vidět i opačný břeh Jadranského moře – Chorvatsko.

Ve středu 3. června jsme vyrazili poprvé do práce. Byli jsme rozdělení do tří hotelů. Majitelé hotelů nás mile uvítali a bez okolků nás poslali „makat“. I přes nervozitu jsme vše zvládli bez větších komplikací. Večer jsme vyrazili za zábavou a hlavně za vyhlášenou zmrzlinou. Během prvního týdne jsme si užívali exotického moře a teplého počasí a ve volných chvílích jsme se váleli na pláži.

Po pár dnech nás však moře na čas omrzelo a z práce jsme chodili dost unavení, takže jsme si raději pustili film, či si dali „odpoledních dvacet“. Dvě z nás pracovaly v kuchyni. Byla to velká zkušenost a naučily jsme se spoustu nových věcí. Byly jsme pomocné kuchařky, to znamenalo hodně čištění, krájení a servírování různých pokrmů. Dostaly jsme ale i možnost připravovat a aranžovat dezerty. Jednou do týdne jsme zažily párty pro hosty, pokaždé na jiné téma. Vždy jsme oblékly slavnostní pracovní oblečení a před zraky hostů připravily na talíře hlavní chod. Všichni si nás fotili a pro nás to bylo velice příjemné zpestření.

Ostatní se podíleli na obsluze. Práce byla zajímavá a i přes občasné komplikace s hosty jsme vše zvládli. Chvíli trvalo, než nám dovolili obsluhovat vlastní stoly, ale postupem času jsme se osvědčili, a tak jsme se konečně dočkali. Obsluha byla na úrovni a my jsme se naučili spoustu nových věcí. Hosté byli převážně místní, ale zavítali i Němci či Francouzi.

S paní učitelkou jsme absolvovali výlet do Ravenny, kde jsme nejen poznali novou architekturu, ale také to, že učitel nemusí být vždy jen přísný a odměřený, ale právě naopak velmi zábavný a milý. Následující týdny utekly jako voda a my jsme si užívali večerní koupání v moři a procházky po městě. Několikrát do měsíce jsme vyrazili na párty v okolí, někteří z nás častěji.

Než jsme se nadáli, byl před námi závěrečný pracovní týden. Čas běžel jako voda a nás čekal ještě jeden, poslední týden zaslouženého odpočinku. Při závěrečném večeru v práci jsme obdarovali zaměstnance dárky v podobě českých regionálních produktů. Muži dostali převážně piva a ženy domácí marmelády a yeschipsy.

Následně jsme i my byli obdávováni, ať už nějakým finančním příspěvkem, či hmotným darem.

Poslední týden sice nebyl pracovní, ale přesto byl řádně nabitý. Hned v pondělí jsme se vydali do jednoho z nejromantičtějších míst do Florencie. V úterý jsme se, převážně na přání pana učitele, podívali do muzea Ferrari v Modeně a Maranellu. Středeční večer jsme strávili v blízkém městě Rimini a pátek v krápníkové jeskyni ve Frassasi.

V sobotu, v den odjezdu, jsme se definitivně rozloučili s personálem, což se v pár případech neobešlo bez slz na obou stranách. Okolo poledne jsme nastartovali auto a vyrazili směr Česko. Čekala nás poslední, ale zdaleka ne nejmenší zastávka – okouzlující Benátky. Jejich atmosféra je nepopsatelná zejména pak náměstí svatého Marka. Někteří z nás si pořídili typickou benátskou masku, která jim bude vždy připomínat toto město. K večeru jsme opět naskákali do auta a již definitivně vyrazili domů.

Byla to úžasná zkušenost a jsme rádi, že jsme toto všechno mohli absolvovat, ale už nás poháněla touha po domově.